

HOMERI

VITA, EX PLUTARCHO
in Latinum tralata per IO. RHELLICANVM, Tigurinum: unà cum
eiusdem Annotationibus margina-
libus, ac Epistola nuncupatoria: in
qua libri argumentũ continetur, &
quibusdam *πολυτομασιγῶν*
cauillis respon-
detur.

I T E M

EIVSDEM IOAN. RHELLICANI
STOCKHORNIIAS.

A D L E C T O R E M.

*Hoc Plutarchi opusculo nõ solum schematum troporũq;
copia ac diuersitas, sed & disciplinarũ omnium semina,
omniumq; ferè fabularum mythologia, philosophiæ de-
niq; totius fontes apud Homerũ extare docetur. id quod
se haud frustra in ipsa adeò libelli fronte admonitũ, Can-
didus Lector agnoscet: ac optimi cuiusq; opera & uigi-
lijs iuuari sua studia, grato animo accipiet.*

B A S I L E A E,

M. D. XXXVII.

SEQUITUR STOCK

HORNIA S.

NOX erat, & coelo radiabant sidera
 toto, Cales:
 Luciferiq; ortum cantu praedixerat
 Peruigil accelerat stratis, simul ocy
 us omneis

Voce Simon uocat: omnes surgimus ilico lectis.
 Induimur, ientamur, corripimusq; bacillum
 Quisq; suum, niueum, uestigia certa tenere
 Quo liceat: montis penetrare cacumen in altum.
 Dum cliuum superassimus, comes unus & alter
 Agglomerat sese: quorum unus colle tametsi
 Nutritus foret, astrorum tamen ille meatus
 Natura didicit duce sola. nanq; corusca
 Stella Iouis magni mortalibus illa salubris,
 Non ignota meat. non est incognita Martis,
 Horribilis mundo, rutilans, & stella cruenta.
 Non comites Solis, Cyllenius, & Venus alma:
 Ensifer Orion, qui multos concitat hymbreis.
 Nouit Vergilias orienteis tempore uerno.
 Ut stabulum attigimus, placet hic requiescere iuxta
 Fonticulum, & sacco Cererem depromere nostro,
 Et caprae carnes: depromere dulcia uina.
 Quis ubi corpora nostra refecta fuere, subinde
 Inceptum per iter, scopulos, rupesq; per altas
 Scandimus: interius dum cornu montis adheret.

Iuxta

Iuxta quod lacus est uiridis, non piscibus aptus.

Ima ualle situs: qui terram more Arethuse,

Alphei fluiuij ingreditur, præruptaq; saxa

Sic penetrat, donec spumanteis exerit undas

Erlimbach. Non procul à pago, cui nomen Riuus & alius.

Limpidus hic, gelidus, fons uiuus ualle reducta

Colliculo scaturit, certans cum Blandusiano

Fonte, gelu spectes, uitreum seu forte liquorem.

Hic iterum mensam struimus, lassataq; membra

Sternit humo, quicumq; cupit gustare ferinam,

Qui Cereris donum, ueteres qui cascolosq;

Nympha sitim sedat fontis Stockhornia nostram,

Dum pincerna sedet prope fontem pocula præbens.

Vina etenim seruare placet Ripensia, donec

Nos Stockhorne tenes, conscenso uertice summo.

Postquam exempta fames, & amor cessauit edendi.

Gentiana. Pergimus: & uarias herbas hinc inde notatas

Cunzius ostendit: quam formam Gentidis herba,

Helleborus niueus quam uim medicam gerat, insit.

Innumeras alias herbas monstrabat, & alpes

Brendli. Quos generant flores: quorum uni fuscus, & ater

Est color: ac odor est moscho fragrantior ipso.

Radice instar habet palmæ geminæ, hincq; uocatur

Manus Christi. Christimanus. nobis mora fictum fallitur, atq;

Scanditur alta crepido dein uix lata pedes treis.

Vnde iterum in campos, & pascua læta uenimus.

Donec per scopulos, & saxa minantia tandem

In iuga Stockhorni peruenimus: unde sub ortum,

Stagnis

S tagna, lacus, torrenteis Simmæ, Arulæq; fluenta,
 O ppida spectamus: campos, uiridantia prata.
 O cciduas sed equos ubi Phœbus mergit in undas,
 I nnumeros monteis speculamur, ut æquora lata.
 P auimus utq; oculos, stomacho latrante paramus
 I n medio scopuli mensam: depromimus armum
 S trepsicerotis, tum Cererem, dulcē quoq; Bacchū,
 C aseolos ueteres: qui condimenta fuere
 H eluctijs atavis nostris, exotica quando
 N ullus aueret aromata, bellaq; nullus amaret.
 D um prandemus ita accelerat bumulga iuuentus
 L actea dona ferens mulctris, tenuesq; placentas. Sennknecht.
 M ensa secunda fuit nobis hæc grata perinde,
 A ttica ceu quondam bellaria grata gulosis.
 N anq; alius lac potabat, Βούτυρον edebat
 A st alius: iuuat hunc sed pressi copia lactis.
 P ostquam exempta fames, sitis atq; repressa fuisset,
 S urgitur: atq; animi causa deuoluere rupem
 A uulsam scopulo placet, ac audire sonantem,
 N ō secus ac tonitru, scopulis dum immurmurat altis.
 H æc satis atq; super quum nobis acta fuissent:
 O mnibus est animus descendere premnocerote.
 E cce in descensu quiddam mirabile uisu,
 A lpestris gallina statim præteruolat omneis:
 A ccola saxosam quam gens idcirco uocauit, Steinhühli.
 Q uod saxo gaudet, nec non uescatur arenis,
 M agna tecta niue. hæc bombarbam dum iaculantes
 I ntendunt semel, ac iterum frustra: tamen istic
Hæsitat